

Uchwała Nr III/34/19
Sejmiku Województwa Wielkopolskiego
z dnia 28 stycznia 2019 r.

w sprawie rozpatrzenia petycji Stowarzyszenia Polski Klub Ekologiczny – Wielkopolska dotyczącej ostatecznego usunięcia z dokumentów planistycznych w drodze uchwały Sejmiku zamiaru realizacji zbiornika wodnego na rzece Lutyni na terenach gmin Dobrzyca i Kotlin.

Na podstawie art. 9 ust 2 oraz art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 11 lipca 2014 o petycjach (Dz. U. z 2018 r. poz. 870 j.t.) Sejmik Województwa Wielkopolskiego uchwala co następuje:

§ 1.

Petycję Stowarzyszenia Polski Klub Ekologiczny – Wielkopolska os. Rzeczypospolitej 111, 61-389 Poznań, w sprawie wykonania prawomocnego wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 25 lutego 2013 r. sygn. akt IV SA/Wa 2350/12, oddalającego skargę Województwa Wielkopolskiego na decyzję Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 30 lipca 2012 r. nr DOOŚ-oal.4204.3.2011.mko.14, utrzymującą w mocy decyzję Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu z dnia 19 września 2011 r. znak: WOO-I.42.1.2011.JL o odmowie ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla przedsięwzięcia polegającego na budowie zbiornika wodnego na rzece Lutyni na terenach gmin Dobrzyca i Kotlin i ostatecznego odstąpienia od zamiaru realizacji tej inwestycji i usunięcia jej z dokumentów planistycznych w drodze uchwały Sejmiku, uznaje się za bezzasadną.

§ 2.

Wykonanie uchwały w zakresie zawiadomienia skarżącego o sposobie załatwienia skargi powierza się Przewodniczącemu Sejmiku Województwa Wielkopolskiego.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie do Uchwały Nr III/34/19
Sejmiku Województwa Wielkopolskiego
z dnia 28 stycznia 2019 r.

W dniu 4 grudnia 2018 r., do Urzędu Marszałkowskiego Województwa Wielkopolskiego wpłynęła petycja Stowarzyszenia Polski Klub Ekologiczny – Wielkopolska os. Rzeczypospolitej 111, 61-389 Poznań w sprawie wykonania prawomocnego wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 25 lutego 2013 r. sygn. akt IV SA/Wa 2350/12, oddalającego skargę Województwa Wielkopolskiego na decyzję Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 30 lipca 2012 r. nr DOOŚ-oal.4204.3.2011.mko.14, utrzymującą w mocy decyzję Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu z dnia 19 września 2011 r. znak: WOO-I.42.1.2011.JL o odmowie ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla przedsięwzięcia polegającego na budowie zbiornika wodnego na rzece Lutyni na terenach gmin Dobrzyca i Kotlin i ostatecznego odstąpienia od zamiaru realizacji tej inwestycji

i usunięcia jej z dokumentów planistycznych w drodze uchwały Sejmiku.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 25 lutego 2013 r. sygn. akt IV SA/Wa 2350/12, dotyczy decyzji organów właściwych dla ochrony środowiska, odmawiających ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla realizacji inwestycji. Decyzje te wydane zostały na konkretny wniosek, w oparciu o konkretny raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, który zdaniem właściwych w przedmiotowej sprawie organów, zawierał braki. Z tym stanowiskiem organów zgodził się Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie oddalając skargę Województwa Wielkopolskiego.

Jednakże powyższa okoliczność nie stanowi bezwzględnego obowiązku usunięcia przedmiotowej inwestycji z dokumentów planistycznych Województwa Wielkopolskiego, ponieważ powołane orzeczenie sądu nie odnosiło się do ustaleń dokumentów planistycznych Województwa Wielkopolskiego lecz odnosiło się do konkretnych ustaleń środowiskowych danego przedsięwzięcia.

Przedmiotowe dokumenty planistyczne nie stanowią aktów prawa miejscowego, nie nakładają obowiązku, ani też nie stanowią podstawy prawnej, do wykonania jakiegokolwiek inwestycji.

O przedmiotowym stanie rzeczy Stowarzyszenie Polski Klub Ekologiczny – Wielkopolska, zostatało poinformowane dwukrotnie w odpowiedziach na wnioski skierowane do Urzędu Marszałkowskiego Województwa Wielkopolskiego z 10 lutego 2018 r. oraz 15 czerwca 2018 r.

Mając na względzie powyższe ustalenia, biorąc pod uwagę stan faktyczny i prawny, Sejmik Województwa Wielkopolskiego stwierdził, iż w przedmiotową petycję należy uznać za bezzasadną.